

Fricile sărăciei

Valeria Valeria

Iarna a îmblănit troienile,
Gerul crapă lemnele,
Satul a muțit în vale,
Numai lupi sunt pe cărare.
Oamenii se ascund în casă,
Câinii latră de sub masă,
Pisica toarce pe vatră,
Copiii se joacă în covată.
Mama lângă soba încinsă
De gânduri adânci e cuprinsă,
Mestecând în mămăligă
Stă cu ochii sus la grindă,
Într-o rugăciune sfântă:
Ca grinda să nu se rupă,
Iarna să nu fie lungă,
Lemnele de foc să ajungă.
Apa îi gheață în fântână,
Bucatele, doar o slănină,
Tata e plecat cu anii...
Nouă nu ne ajung banii,
Că bănuții-s tot pe fugă,
Fricile noastre-s sub glugă.

13-01-2021